

Kunstsmør osv. tilføies en Bestemmelse om, at Enhver, der tjener i et Meieri eller en Forretning af den omhandlede Bestaaffenhed, har den samme Pligt som Gieren til at paase, at der intet Bedrageri finder Sted, og altsaa skal gjøre Anmeldelse om, naar man i et Meieri eller Pakningsforretning vil omgaa Loven og søge at tjene ved at fremstille et Produkt, der ikke ærlig er det, det skal være. Med Hensyn til § 6 vil jeg kun bemærke, at den siger sig jo i tvende Dele. Paa den ene Side forbyder den at fremstille Kunstsmør ved at anvende Smør eller Fløde i Forbindelse med Margarin. Seg tilstaa, at jeg forstaa ikke den Bestemmelse; thi der skal Mælk til for at kunne fremstille Kunstsmør, det, der nu skal gaa under Navn af Margarin; der skal omtrent 130 Dele Mælk til 100 Dele Margarin, for at det kan tjærnes, og naar man vil have et større Indhold af Smør, naar man vil forbedre Kunstproduktet, indblander man Smør. Naar man nu forbyder det, kan man jo blot blande mere Mælk i. Det synes jeg er underligt. Den tydste Lov gaar til at forbyde Blanding med mere end 4 pCt. Smør. Det er ogsaa feil, og det blev ogsaa paavist af Minister Bötticher i den tykke Rigsdag, idet det er umuligt at kontrollere det; thi man kan ikke, før man kommer op til 10 à 15 pCt., paavise, om der har fundet Forfalskning Sted. Den anden Side af Sagen er, at man ikke i Natursmør maa indblande Margarin eller Kunstsmør. Det kan heller ikke kontrolleres, forinden man kommer til en større Indblanding. Selv i de Dphsninger, der ere forelagte af den ærede Indenrigsminister, udtales det fra Steins Side, at han mener, at først naar det gaar ud over 10 pCt., kan man paavise det med Bestemthed. I den tykke Rigsdag blev der af Minister Bötticher udtalt, at før der var indblandet 15—20 pCt. i Margarin, kunde man ikke med Sikkerhed paavise Indblandingen, og i Natursmør blev der udtalt, at et lignende Quantum ikke kunde paavises. Det blev fremhævet, at man har gjort Forsøg med at blande 20 pCt. Svinesedt i Smør, og saa have Analytikerne kunnet finde 34 pCt. fremmed Fedtstof, og at man har analyseret rent Natursmør og fundet 20 pCt. fremmed Fedtstof. Naar det stiller sig saa usikkert, saa er det vanskeligt at sætte et Forbud i Loven, da det er faktisk umuligt at gjennemføre Kontrol. Naar Forbudet først staa i Loven, og der saa dog senere indblandes forfalskede Stoffer, der ikke kunne paavises, saa bliver det jo til meget mere Skade for vort Smør. Seg vil med det Samme gjøre opmærksom paa § 10, hvor

det hedder, at Indenrigsministeren bestemmer, hvor og efter hvilke Regler de kemiske Undersøgelser, som af Kontrollen anses for nødvendige, skulle foretages. Det synes jeg, er en vanskelig Ting for Indenrigsministeren at bestemme, og det giver ikke nogen Sikkerhed mod Vilkaarlighed. Det forekommer mig, at der bør absolut være betryggende Regler; det kan ikke overlades Administrationen vilkaarlig at fastsætte det. Jeg tvivler paa, at nogen Kemiker vil aflægge Ed paa at kunne bestemt paavise fremmede Stoffer i Smør indenfor en Blandingsgrændse af 10—15 pCt.; det kan man ikke efter det Trin, hvorpaa Videnskaben staa i Diebliffet; i det Mindste har det i alle de Dphsninger, jeg har set forelagt af de forskjellige Regjeringer, været benegtet, at man var i Stand dertil. § 6 maa læses i Forbindelse med § 7. Den sidstnævnte Paragraf, som forbyder at farve Kunstsmør, tilfigter i Virkeligheden kun, som det i Dag er fremfat fra flere Sider, et tilfløret, et Luffepeter-Angreb paa Fabrication af Kunstsmør her i Landet og paa Brugen deraf. Det er da langt naturligere at sige: Vi forbyde det, vi ville have rent Bort og rent Marked, naar det endelig skal være; men vil man i Interesse af vort Smør gaa til den Slags Bestemmelser om Forbud mod Kunstsmør, saa kan man gaa et Stridt videre og indsætte en Paragraf, som paabyder, at Hoteleiere og Restauratører maa kun føre første Klasses Smør. Det vilde være i højeste Grad hensigtsmæssigt, navnlig til den anstundende Industriudstilling, naar Masker af Fremmede komme hertil; thi det tror jeg, at man kan sige uden Overdrivelse, at der er intet Land i Europa, hvor man paa Hoteller, Restaurationer eller andre offentlige Steder trakteres med saa slet Smør som i Danmark. Det er en daarlig Keklame for vort Land, og skulle vi ind paa den Slags Forbud og sige til en Del af Befolkningen: I maa ikke spise den Slags Smør, saa kunne vi ogsaa sige til en anden Del af Befolkningen: I skulle spise den Slags, naar det er en nyttig Keklame for vort Land. Hvad vil det sige, at vi forbyde Kunstsmør? thi det gjøre vi faktisk — det vil sige, at vi negte Forbrugerne et billigt, sundt og godt Fødemiddel, og med Hensyn til Farven vil jeg specielt sige, at medens de heldigere stillede Klasser, som have Naad til at spise Natursmør, ubetinget fordrer, at det skal farves for at gjøres mere tiltrækkende, forbyder man at farve det mindre tiltrækkende Stof, Margarin, uagtet det for Forbrugerne deraf selvsølgelig maa være af større Betydning